

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ_ι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ_ι ΙΕΡΩ_ι ΚΛΗΡΩ_ι ΚΑΙ ΤΩ_ι ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐκαστος ἄνθρωπος, πλασθεὶς κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, εἶναι ναός Κυρίου. Πολύ δέ περισσότερον ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν καὶ ἐχρίσθημεν διὰ τοῦ Ἁγίου Μύρου καὶ ἐνεκεντρίσθημεν εἰς τὴν καλλιέλαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἴμεθα ναοὶ τοῦ ἐν ἡμῖν Ἁγίου Πνεύματος, ἀκόμη καὶ ἐάν διὰ ποικίλων ἁμαρτιῶν, ἐκουσίῳ ἢ ἀκουσίῳ, ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τοῦ Κυρίου. «Εἰ ἡμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστός μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται» (Β' Τιμ. β' 13).

Ταύτην τὴν χάριν παρέχει ἡμῖν τὸ Ἅγιον Μύρον, διότι, καθὼς λέγει ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, ἡ τοῦ μύρου τελετὴ τελειωτικὴ τῶν θεουργιῶν γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, διὰ τῆς ὁποίας ἱερώς ἢ πρὸς τὴν θεαρχίαν ἀναγωγή καὶ μακαριωτάτη κοινωνία τελεσιουργεῖται. Τὸ Μύρον τὸν ἁγιασμόν παρέχει τοῦ Πνεύματος, δίδεται δέ πᾶσι τοῖς πιστοῖς ὡς χρίσμα πνευματικόν, χάρισμα βασιλικόν, ἁγιαστικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, παρ' Οὐ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἐν τῷ νόμῳ δούς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ τοῖς Ἀποστόλοις Αὐτοῦ, πάντας τοὺς χριστομένους μύρω θείῳ ἀγιάζει καὶ κατατάσσει εἰς τὴν χορείαν τῶν χάριτι σεσωσμένων, ἐάν φυλάξωσιν ἄσπιλον μολυσμοῦ τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας αὐτῶν καὶ ἀγωνίζωνται ὅπως μὴ λυπήσωσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Ὅποῖον ἔλαβον διὰ τοῦ Ἁγίου Χρίσματος. Ὅτι ἐκ τοῦ μύρου ἐστὶ τὸ οἰκείους εἶναι Θεῷ καὶ δούλους γνησίους τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ διὰ τῆς ἀγίας ταύτης σημειώσεως ὑπὸ ἁγίων Ἀγγέλων καὶ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως ἐπιγινωσκόμεθα, σύμμορφοι αὐτοῖς γινόμενοι.

Τὴν ἀγιότητα δὲ ἔχοντες ὡς σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, τηροῦμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἵνα μένη μετὰ πάντων ἡμῶν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ ἀγαθὸς Παράκλητος, καὶ κληρονομήσωμεν τὴν

οὐράνιον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κατὰ τό «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρου, α' 16).

Πανίερος οὖν θεσμός τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας τυγχάνει ὁ καθαγιασμός τοῦ Ἁγίου Μύρου κατὰ διαστήματα, ἀποφάσει δέ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος καί τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου θά τελεσθῆ τό ἐνεστώς ἔτος κατὰ τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καί θέλει λάβει πέρας κατὰ τὴν προσεχῆ Μεγάλην Πέμπτην. Προηγηθήσεται δέ ἡ ἔψησις τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀπὸ Μεγάλης Δευτέρας ἕως καί τῆς Μεγάλης Τετάρτης, ὅτε καί μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης μύρω πολυτιμῆτω τόν Κύριον πόρνης γυναικός, τῆς σωφρονεστερας πάντων ἀναδειχθείσης, ἐκ τοῦ πολλοῦ πρὸς τόν Χριστόν αὐτῆς πόθου.

Ὁ διά τῆς παρούσης πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἐγκυκλίου ἐξαγγελλλόμενος καθαγιασμός ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν εὐλογίαν δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπιτελοῦντας αὐτόν, ἀλλὰ καί διά πάντας τοὺς παρισταμένους καί συμμετέχοντας, νεμόμενον δέ τό Ἅγιον Μύρον εἰς τὰς ἀνά τὴν οἰκουμένην ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καθίσταται ἀδιάλειπτος πηγὴ ἁγιασμοῦ, «ἐνδυμα ἀφθαρσίας καί σφραγίδα τελειοποιῶν ἐκτυποῦσα τοῖς τό θεῖον Λουτρόν δεχομένοις τὴν ἁγίαν ὀνομασίαν τοῦ Πατρὸς καί τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Οὕτω καί ὑμεῖς, τέκνα καί ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ, μὴ λησμονῆτε τό εὐσημον τοῦτο γεγονός τοῦ Καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου ἐν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Κέντρῳ, φιλοτιμίαν δέ ποιήσασαθε ἵνα συμμετάσχητε αὐτοῦ εἴτε εὐχετικῶς καί νοερῶς εἴτε συντρέχοντες ποικιλοτρόπως εἴτε προσερχόμενοι εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν ἀπὸ Μεγάλης Δευτέρας ἄχρι τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὅτε τέλος λήψονται αἱ κατανυκτικαί τοῦ Καθαγιασμοῦ τελεταί, λαμβάνοντες εὐλογίαν καί χάριν παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί γευόμενοι τῶν ἀγαθῶν καί δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτοῦ ἡ Θεία χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος εἶησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βιβ' Μαρτίου ις'